2021-8-RE

Causa 2021-8-RE
(Miquel Prats i d'altres c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 25-2021. Recurs d'empara

Sentència del 19 d'abril del 2021

BOPA núm. 48, del 28 d'abril del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de gener del 2021, per les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Graciá Cerdá, Ignacio Cardiel Lavilla, Josep Elfa Farré, Santiago De Rosselló Piera, Anna Maria Bermejo Camps, Juan Cejudo Peña, Jaume Sansa Matamoros, Francesc Xavier Domingo Roigè, Joana Reolid Castillo, Francisco Javier Filoso Fernández, Francesc Miquel Martínez Bort, Sergi Fernàndez Genés, Amaya De Santiago Bullich, Antoni Calvente Gutièrrez i Esteve García García, i, per la Sra. Isabel Camino Sarmiento Fuertes, actuant en la seva defensa i representació, mitjançant el qual interposen un recurs d'empara contra els autes del 22 de juny del 2020 i del 10 de setembre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 7 de gener del 2021, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la Constitució, i dels drets al secret de les comunicacions i a la inviolabilitat del domicili, reconeguts a l'article 15 de la Constitució, així com per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut, a la defensa i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i, atès que demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions impugnades, que declari les vulneracions al·legades i que separi de la causa "*El resultat de totes les intervencions de comunicacions de la causa DP 26/2012 i tots els elements del sumari en relació de causalitat. El resultat de totes les intervencions de comunicacions de la causa DP 131/2011 i dels registres domiciliaris afectant els Srs. Gao Ping, Rafael Pallardó i Sergi Fernàndez Genés en la mateixa causa i tots els elements del sumari en relació de causalitat*", i, "*Els "extractes de moviments bancaris" que obrin en la causa (8000083/2015 unida a la 6000173/2016 com annex 3) seguida contra Salomon Eyal Ben Naim i tots els elements del sumari en relació de causalitat*";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 14, 15, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de febrer del 2021, que va admetre a tràmit, amb efectes suspensius, el recurs d'empara 2021-8-RE;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de març del 2021, pel Govern;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de març del 2021, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de març del 2021, per la representació processal de la Sra. Amélie Andrée Monique Pérez i dels Srs. Xavier Mayol González, Luis Pablo Laplana Moraes, i, Josep A. i Josep L. Rivero Carrizo;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de març del 2021, per la representació processal de la Banca Privada d'Andorra, SAU;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 22 de juny del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què desestimava les qüestions prèvies presentades per la part recurrent respecte de la nul·litat de totes les proves incorporades d'altres causes, nacionals o estrangeres, amb afectació de drets fonamentals.

1.2. Les representacions processals respectives dels recurrents van interposar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquest aute, d'acord amb les disposicions de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, i, el 10 de setembre del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què desestimava aquest incident de nul·litat.

1.3. Les representacions processals respectives dels recurrents van formular un recurs d'apel·lació contra aquesta desestimació, i, el 7 de gener del 2021, la Sala Penal va dictar un aute mitjançant el qual desestimava aquest recurs.

1.4. El 25 de gener del 2021, les representacions processals respectives dels recurrents van interposar un recurs d'empara contra els autes del 22 de juny del 2020 i del 10 de setembre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 7 de gener del 2021, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la Constitució, i dels drets al secret de les comunicacions i a la inviolabilitat del domicili, reconeguts a l'article 15 de la Constitució, així com per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut, a la defensa i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

- Els recurrents retreuen a la jurisdicció ordinària haver incorporat en la instrucció de la causa proves obtingudes en altres procediments, nacionals i estrangers.

- Per fonamentar el seu recurs es recolzen en la sentència del 15 de març del 2019, recaiguda en la causa 2018-63-RE, en què aquest Tribunal considerava que calia "*discernir si el fet que les intervencions acordades i practicades en una causa puguin ser traslladades i produir efectes en una altra s'ajusta al cànon de constitucionalitat*", concloent que "*La resposta ha de ser negativa, perquè en primer terme, cap restricció als drets i llibertats fonamentals pot ser interpretada analògicament i de forma extensiva. D'una banda, aquesta restricció ha d'estar prevista expressament per una llei i, d'altra banda, els òrgans judicials l'han de dur a terme amb un respecte escrupolós als termes legals i als principis constitucionals d'aplicació al cas*".

- També es fonamenten en tres motius: destaquen que cap tractat internacional degudament ratificat per Andorra preveu la possibilitat d'incorporar en un procediment judicial proves obtingudes en un altre procediment; seguidament consideren que els articles 87.2 i 87.5 del Codi de procediment penal, relatius a les intervencions de les comunicacions i a l'obtenció de proves, no permeten la incorporació de proves obtingudes en un procediment diferent; per acabar, consideren que si el Tribunal Europeu dels Drets Humans va reconèixer al Tribunal Constitucional espanyol la possibilitat d'omplir les llacunes de la llei, l'article 40 de la Constitució d'Andorra que estableix que "*La regulació de l'exercici dels drets reconeguts en aquest Títol només es pot dur a terme per llei. Els drets dels capítols III i IV s'han de regular mitjançant lleis qualificades*", és clar i no necessita ser completat.

- Aquesta argumentació va ser igualment adduïda davant el Tribunal de Corts i davant la Sala Penal i en cada ocasió els recurrents van al·legar que la incorporació en aquesta causa de les proves obtingudes en un altre procediment vulnerava els seus drets a la intimitat, al secret de les comunicacions, a la inviolabilitat del domicili, a un procés degut i a la presumpció d'innocència.

- Per aquests motius, demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions impugnades, que declari les vulneracions al·legades i que separi de la causa "*El resultat de totes les intervencions de comunicacions de la causa DP 26/2012 i tots els elements del sumari en relació de causalitat. El resultat de totes les intervencions de comunicacions de la causa DP 131/2011 i dels registres domiciliaris afectant els Srs. Gao Ping, Rafael Pallardó i Sergi Fernàndez Genés en la mateixa causa i tots els elements del sumari en relació de causalitat*", i, "*Els "extractes de moviments bancaris" que obrin en la causa (8000083/2015 unida a la 6000173/2016 com annex 3) seguida contra Salomon Eyal Ben Naim i tots els elements del sumari en relació de causalitat*".

2.2. Argumentació del Tribunal de Corts

2.2.1. El 22 de juny del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual desestimava les qüestions prèvies presentades pels recurrents:

<u>Pel que fa a les proves obtingudes en altres procediments</u>

- *Sobre les decisions constitucionals*. El Tribunal de Corts exposa de manera detallada l'origen de les actuacions que van desembocar en la decisió del Tribunal Constitucional del 15 de març del 2019, en la causa 2018-63-RE, la qual va estimar la vulneració del dret a la intimitat del Sr. Javier Campos Tomás com a conseqüència de la incorporació d'unes escoltes demanades mitjançant CRI per l'autoritat espanyola competent. I cita igualment, una altra sentència constitucional, dictada el 13 de març del 2014 en el marc de la causa 2013-33-RE, en relació amb la mateixa CRI, en què el Tribunal Constitucional havia arribat a un resultat diferent.

- *Sobre la legislació andorrana*. El Tribunal de Corts destaca que els recurrents no han discutit la regularitat de les intervencions de les comunicacions telefòniques ni dels registres domiciliaris realitzats en el marc de les causes seguides a Espanya.

També posa en relleu que si bé l'article 579 bis de la *Ley de Enjuciamiento Criminal* permet la utilització de la informació obtinguda en un altre procediment de manera expressa, l'ordenament jurídic andorrà no prohibeix aquesta incorporació; efectivament, la destrucció de les gravacions establerta a l'article 87.2 e) del Codi de procediment penal no implica la impossibilitat que aquestes es puguin annexar en un altre procediment.

- *Sobre els convenis internacionals*. El Tribunal de Corts recorda que l'article 3.4 de la Constitució disposa que els tractats i els acords internacionals s'integren en l'ordenament jurídic a partir de la seva publicació al BOPA i constitueixen, per tant, una font del dret directament aplicable a Andorra, i una norma interna de rang superior a la llei.

- En aquest sentit cita tant diversos articles del Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal, com l'article 18.3, apartats e) i f) del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, que estableix que la cooperació judicial en el marc de les investigacions relacionades amb els delictes previstos en aquest Conveni pot ser demanada per "*Facilitar informació, elements de prova i avaluacions pericials*" i "*Lliurar originals o còpies certificades conformes de documents i d'expedients pertinents*". També cita l'article 21 d'aquest mateix Conveni que estableix que "*Els estats part preveuen la possibilitat de remetre's als procediments relatius a l'enjudiciament d'un delicte previst en aquest conveni en els casos en què aquesta remissió es consideri necessària en interès d'una bona administració de la justícia i, principalment quan afecti diverses jurisdiccions, amb vista a centralitzar les diligències*".

- Destaca sobretot que totes les resolucions dictades per la Batllia en què es demanava les incorporacions de diverses proves practicades en altres procediments estan a bastament motivades en dret, especialment pel que fa a la necessitat, a la idoneïtat i a la proporcionalitat de la mesura sol·licitada. Per recolzar aquesta afirmació reprodueix extractes literals dels autes i de les CRI trameses, així com de les contestes rebudes. També precisa que, d'acord amb les disposicions del Codi de procediment penal, es va procedir a efectuar la tria contradictòria de la informació obtinguda per al seu annex posterior a la causa.

- Conclou que la incorporació del resultat probatori que prové d'elements d'altres causes s'ha realitzat amb el respecte estricte de les normes que regulen la cooperació judicial internacional, la legislació andorrana i la jurisprudència dels tribunals ordinaris i la del Tribunal Constitucional.

- Afegeix que tots aquests elements de prova podran ser discutits per les parts en la fase del plenari en virtut del respecte del principi de contradicció.

Pel que fa a la petició de nul·litat de la incorporació de les proves obtingudes en el marc d'un registre

efectuat a la seu de la BPA

El Tribunal de Corts destaca que el registre va ser autoritzat mitjançant un aute del 25 de setembre del 2015, la motivació del qual reprodueix per tal d'acreditar que la mesura era necessària, justificada i proporcional en relació amb els fets investigats, per tant, considera que cal concloure que totes les proves obtingudes en aquell registre van estar legalment incorporades a la causa.

Pel que fa a la incorporació d'uns extractes d'un compte bancari titularitat de la societat Mundi Espectacles, SLU, representada pel Sr. Salomon Eyal Ben Naim

El Tribunal de Corts exposa que les investigacions policials es van realitzar en execució d'un aute del 18 d'agost del 2014, degudament motivat en dret en el marc d'un presumpte delicte d'estafa i que es van relacionar amb la causa BPA.

El Tribunal de Corts conclou, per tant, a la legalitat de la incorporació d'aquesta informació.

2.2.2. El 10 de setembre del 2020, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què resolia l'incident de nul·litat plantejat pels recurrents d'acord amb les disposicions de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials.

Després d'exposar la naturalesa i la funció de l'incident de nul·litat, el Tribunal de Corts constata que els recurrents addueixen exactament les mateixes qüestions que ja van ser analitzades i resoltes en l'aute del 22 de juny del 2020.

- Conclou que per la via de l'incident de nul·litat no es pot obrir una nova instància jurisdiccional mitjançant la qual el mateix òrgan judicial hagi de tornar a examinar els arguments ja rebatuts.

- Cita la jurisprudència constitucional en la matèria i considera que no existeix cap element, ni cap circumstància que acreditin la vulneració dels drets al·legats.

- Per acabar, especifica que l'aute objecte de l'incident de nul·litat s'ha de considerar com a una resolució ferma, en el sentit de definitiva, atès l'enfoc i la complexitat dels obstacles de caire processal plantejats en el tràmit de les qüestions prèvies, així com la jurisprudència constitucional sobre aquest punt.

2.3. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Penal considera que el Tribunal de Corts va donar resposta a la qüestió sobre la validesa de la incorporació a un procediment de proves obtingudes en altres procediments amb afectació a drets fonamentals.

- El Tribunal de Corts va considerar, en efecte, que aquesta incorporació era vàlida i lícita sempre que en la seva obtenció s'haguessin respectat les garanties establertes en la legislació andorrana, en aplicació dels Convenis internacionals que se citen, els quals són font de dret directament aplicable al Principat d'Andorra i amb rang superior a la llei, així com la doctrina jurisprudencial dels tribunals penals andorrans que avala aquesta posició.

- Per acabar, conclou, que la revisió sobre l'adequació a dret dels arguments pels quals es dona

validesa a la incorporació de proves obtingudes en altres procediments amb afectació a drets fonamentals excedeix dels límits de l'incident de nul·litat, el qual ha estat correctament desestimat pel Tribunal de Corts.

2.4. Argumentació del Govern

- Segons el parer del Govern la incorporació de proves obtingudes en altres procediments estrangers és conforme als Convenis internacionals de Palerm i d'Estrasburg sobre la cooperació judicial internacional penal i la lluita contra la delinqüència financera, ambdós degudament ratificats pel Principat d'Andorra.

- Recorda que aquests Convenis estan incorporats a l'ordenament jurídic andorrà i que tenen un rang superior a la llei.

- Pel que fa a la sentència del 15 de març del 2019, dictada pel Tribunal Constitucional, manifesta que si bé aquesta no preveu de manera concreta la incorporació en una causa andorrana d'unes intervencions telefòniques efectuades en una causa espanyola, en una altra sentència del 13 de març del 2014, el Tribunal Constitucional sí que va acceptar aquesta incorporació.

- Per consegüent, cap d'aquestes causes constitueix un precedent, tal com s'estableix a l'article 3.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

- El Govern insisteix en la necessitat de distingir entre dues etapes, la de l'admissibilitat de les proves obtingudes en un altre procediment i la de l'apreciació del seu valor probatori que correspondrà a la sentència que es dicti sobre el fons de la causa.

- A més, considera que en la fase d'instrucció i en matèria de mesures cautelars, la presumpció d'innocència existeix i, en principi, no es pot considerar que hagi estat vulnerada per les diligències processals efectuades.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament aquest recurs d'empara.

2.5. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal destaca que les representacions processals dels recurrents al·leguen en empara els mateixos arguments que en els seus recursos presentats davant el Tribunal de Corts i davant la Sala Penal.

- Seguidament, considera que la sentència constitucional del 15 de març del 2019 no és extrapolable a aquestes actuacions, atès que el recurrent d'aquella causa no es trobava en la mateixa situació processal que els recurrents en empara actuals.

- Recorda el caràcter monista del l'ordenament jurídic andorrà en aplicació directa dels convenis internacionals, de conformitat amb les disposicions de l'article 3.4 de la Constitució.

- I, considera que d'aquest ordenament jurídic se'n deriva que la incorporació en una causa de proves obtingudes en un altre procediment no és contrària als convenis internacionals degudament ratificats pel Principat d'Andorra.

- Per tant, demana al Tribunal Constitucional que declari que no s'han produït les vulneracions al·legades pels recurrents.

2.6. Argumentació de la Sra. Amélie Andrée Monique Pérez i dels Srs. Xavier Mayol González, Luis Pablo Laplana Moraes, i, Josep. A i Josep. L. Rivero Carrizo

- Aquesta part manifesta el seu acord amb el recurs d'empara presentat pels recurrents.

- I, per consegüent, demana al Tribunal Constitucional que estimi l'empara sol·licitada i que decreti la nul·litat de les resolucions impugnades i de les incorporacions al sumari del resultat de totes les proves provenint d'altres causes, nacionals o estrangeres, obtingudes amb afectació als drets al secret de les comunicacions, a la intimitat i a la inviolabilitat del domicili, així com tota la documentació i elements del sumari en relació de causalitat amb aquests resultats, en vulnerar no només els drets fonamentals abans esmentats, sinó també els drets a un procés degut, a la defensa i a la presumpció d'innocència.

2.7. Argumentació de la societat Banca Privada d'Andorra, SAU

- Aquesta part considera que en l'aute del 22 de juny del 2020, el Tribunal de Corts va destacar de manera detallada les diferents resolucions mitjançant les quals s'incorporen a aquesta causa les proves impugnades pels recurrents. I considera que aquestes decisions contenen un judici de proporcionalitat i la seva justificació.

- No obstant això, deixa al criteri d'aquest Tribunal la determinació de saber si la incorporació esmentada ha vulnerat el dret a un procés degut dels recurrents.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.

3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.

3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'aute del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).

3.4. En aquesta causa, la qüestió constitucional que aquest Tribunal ha de resoldre és la de saber si el Tribunal de Corts i la Sala Penal han vulnerat els drets a la intimitat, al secret de les comunicacions, a la inviolabilitat del domicili, a un procés degut, a la defensa i a la presumpció

d'innocència pel fet de validar la incorporació, durant la instrucció de la causa que afecta als recurrents, de diverses proves obtingudes en el marc d'altres procediments.

3.5. Així mateix, com a qüestió prèvia, s'ha de posar en relleu que, als efectes de la interpretació d'un incident de nul·litat fonamentat en l'article 18 *quater,* la resolució de les qüestions processals prèvies i/o de caire processal en l'aute del Tribunal de Corts del 22 de juny del 2020, s'han de considerar definitives.

En aquest sentit, en el nostre aute del 18 d'octubre del 2019, recaigut en la causa 2019-66-RE, el Tribunal Constitucional ja va afirmar que "*quan la resolució que es dicti pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia, encara que no sigui sentència, pugui merèixer la consideració de definitiva des del punt de vista del fons o processal, la conclusió, segons l'article 18 quater d'aquesta Llei i l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional haurà de ser l'admissió si concorren els demés requisits formals per a la presentació del recurs*".

3.6. En primer lloc, convé distingir de manera clara la decisió d'incorporar a la causa proves obtingudes en el marc d'un altre procediment i la decisió que ha de determinar el valor probatori o no d'aquests elements que provenen de causes externes.

3.7. La causa tractada pels jutges ordinaris només se centra en la decisió d'incorporar proves obtingudes en el marc d'altres procediments i el Tribunal Constitucional només ha de pronunciar-se en relació amb la constitucionalitat de la decisió que valida aquesta incorporació, pronunciada tant pel Tribunal de Corts com per la Sala Penal.

3.8. D'acord amb l'article 3.4 de la Constitució, els tractats i els acords internacionals degudament ratificats s'integren en l'ordenament jurídic i tenen un rang superior a la llei.

3.9. El Conveni de Palerm del 15 de novembre del 2000 contra la delinqüència organitzada transnacional i el Conveni d'Estrasburg del 20 d'abril de 1959 relatiu a l'assistència judicial en matèria penal han estat degudament ratificats pel Consell General i, per consegüent, estan integrats en la legislació andorrana respecte d'aquestes matèries.

3.10. Així, les disposicions relatives a la transmissió de proves d'un Estat a un altre per facilitar la instrucció s'estableixen als articles 3.1 a), 6, 15.5, 18.1 i 18.3 del Conveni de Palerm i 3.1 del Conveni d'Estrasburg.

3.11. L'article 15.5 del Conveni de Palerm estableix que "*Si un estat part que exerceix la seva competència en virtut de l'apartat 1 o 2 d'aquest article ha rebut una notificació, o s'ha assabentat de qualsevol altra manera, que un o més estats part duen a terme una investigació o han iniciat diligències o un procediment judicial en relació amb el mateix acte, les autoritats competents d'aquests estats part es consulten, segons convingui, per coordinar les seves accions*".

3.12. Així mateix, l'article 10 del Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim fet a Estrasburg el 8 de novembre de 1990 disposa que "*Sense perjudici de les seves pròpies investigacions o procediments i sense sol·licitud prèvia, una part pot trametre a una altra part informacions sobre els documents i els productes quan considera que la comunicació d'aquestes informacions pot ajudar la part destinatària a iniciar o a dur a terme investigacions o procediments, o quan aquestes informacions poden portar a una sol·licitud formulada per aquesta part en virtut del present capítol*".

3.13. Sobre aquesta base convencional, el Tribunal de Corts té cura en distingir la incorporació en annex de les proves obtingudes en el marc d'un procediment estranger i el seu valor probatori, el qual s'examinarà en el judici del fons; destaca d'aquesta manera que l'article 87.2 e) del Codi de procediment penal estableix que les gravacions no utilitzades i les utilitzades han de ser destruïdes al final del procediment, sigui quin sigui el seu resultat, cosa que mostra clarament la distinció entre la incorporació de les proves i el valor de les proves.

3.14. Per consegüent, tant el Tribunal de Corts, com la Sala Penal han motivat la incorporació de les proves obtingudes en el marc d'un procediment estranger en una apreciació coherent i raonable de l'ordenament jurídic andorrà derivat dels convenis internacionals relatius a la cooperació judicial internacional degudament ratificats pel Principat d'Andorra.

3.15. Pel que fa a l'al·legada contradicció entre diverses sentències constitucionals en la matèria, més concretament entre la sentència del 13 de març del 2014, recaiguda en la causa 2013-33-RE i la sentència del 15 de març del 2019, recaiguda en la causa 2018-63-RE, a les quals es podria afegir la sentència del 2 d'abril del 2012, recaiguda en la causa 2011-36-RE, si s'efectua una lectura íntegra i sense apriorismes, es pot constatar que totes elles tracten aspectes diferents.

Convé destacar que quan el Tribunal Constitucional resol temes relatius al dret a la jurisdicció, les seves sentències són tributàries de la forma, en què es va desenvolupar el procés de base. I aquesta és clarament la situació en el cas analitzat.

3.16. El Tribunal de Corts també ha demostrat que el registre realitzat a la seu de la BPA va ser autoritzat per un aute motivat del 25 de setembre del 2015, el qual cita de manera textual, i del contingut del qual es desprèn una motivació extensa sobre la necessitat i la proporcionalitat de la mesura respecte dels fets investigats, motiu pel qual no es pot adduir la vulneració del dret a un procés degut ni la del dret a la intimitat.

3.17. Pel que fa als extractes del compte bancari de la societat Mundi Espectacles, SLU, representada pel Sr. Salomon Eyal Ben Naim Bar, el Tribunal de Corts destaca que les investigacions policials es van realitzar en execució d'un aute del 18 d'agost del 2014, degudament motivat en dret en el marc d'un presumpte delicte d'estafa i que es va relacionar amb la causa BPA. Per consegüent, les proves que es van obtenir d'aquestes actuacions es van incorporar degudament en la causa de referència.

3.18. Per aquests motius, aquest recurs d'empara ha de ser desestimat i, d'acord amb l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, cal imposar les costes generades als recurrents.

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara presentat per les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Graciá Cerdá, Ignacio Cardiel

Lavilla, Josep Elfa Farré, Santiago De Rosselló Piera, Anna Maria Bermejo Camps, Juan Cejudo Peña, Jaume Sansa Matamoros, Francesc Xavier Domingo Roigè, Joana Reolid Castillo, Francisco Javier Filoso Fernández, Francesc Miquel Martínez Bort, Sergi Fernàndez Genés, Amaya De Santiago Bullich, Antoni Calvente Gutièrrez i Esteve García García, i, per la Sra. Isabel Camino Sarmiento Fuertes, actuant en la seva defensa i representació, contra els autes del 22 de juny del 2020 i del 10 de setembre del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, i, contra l'aute del 7 de gener del 2021, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

2. D'acord amb l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, imposar a la part recurrent les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs d'empara.

3. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a les representacions processals respectives dels recurrents, al Govern, a la representació processal de la Sra. Amélie Andrée Monique Pérez, dels Srs. Xavier Mayol González, Luis Pablo Laplana Moraes, i, Josep A. i Josep L. Rivero Carrizo, a la representació processal de la societat Banca Privada d'Andorra, SAU, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 19 d'abril del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat